Година I. Плѣвенъ, 12 декемврий 1920 год. Брой 11.

Земледѣлци, съюзявайте се!
Въ сдружаването и съюзяването е нашето спасение и сила.

Абонаментъ за година 25 лева.

Единъ брой 50 ст.

ЗЕМЛЕДѢЛСКА ЗАЩИТА

Урежда редакционенъ комитетъ. Излиза всѣка седмица.
Органъ на сдруженитѣ земледѣлци въ Плѣвенския окрѫгъ.

Селянино, помогни си самъ, за да ти помогне и Богъ.

Приематъ се всѣкакъвъ видъ обявления на цѣни много умѣрени.

Скрѫбни извѣстия . . . . . 20 лева
Годежни . . . . . 25 лева
Вѣнчални обявления . . . . . 30 лева

ТАКСИ ЗА ОБЯВЛЕНИЯ:
На синдикати и кооперации по 10 стотинки на дума. На търговци, индустриалци и други по 1 левъ на квадратенъ сантиметъръ.

На сѫдебни пристави, финансови и други учреждения, на постоянната комисия, общинитѣ и училищни н-ва по 20 ст. на дума.

Г-ца Дица Андреева
и
Г-нъ Димитръ Михайловъ
СГОДЕНИ
с. Крета (Никополско) 5.XII 1920 г. с. Бръшляница (Плѣвенско)

Н. Д.

Внимание, сдружени и несдружени земледѣлци!

До епохата на Стамболова управницитѣ ни бѣха идеалисти. Прѣзъ очилата на идеалиста тѣ гледаха на държавнитѣ работи и срѣдства. До тая епоха управници и чиновници прѣслѣдваха само една цѣлъ — прѣуспѣване на България и благополучие и благоденствие на жителитѣ ѝ. Слѣдъ изживѣване на тоя идеалистиченъ периодъ, властьта на Фердинанда се засили. Послѣдниятъ стана всесиленъ. Настѫпи личниятъ режимъ, характеризиранъ съ раздробленето на партиитѣ. На чело на всѣка такава застанаха адвокати, хора дребнави, безхарактерни и подли, послушни орѫдия на властораздавача, имайки за цѣль само нему да угаждатъ и себе си да убогатяватъ. Тѣмъ липсваше умъ, характеръ, прѣдвидливость и държавническа мѫдрость. По милостьта на царя тѣ се рѣдѣха на власть. Министритѣ, депутатитѣ, дипломатитѣ и вишитѣ имъ чиновници бѣха все адвокати. Дребнитѣ търговци, еснафитѣ, работницитѣ и земледѣлцитѣ фактически бѣха изключени отъ управлението. Тия партий развратиха интелегенцията и чиновничеството. Кражбитѣ, грабежитѣ, измамата, лъжата и рушвета бѣха система при управлението имъ. Народнитѣ маси виждаха това, но търпѣха, изгубвайки вѣра въ управницитѣ си. Въ лицето на всѣки властникъ, министъръ, депутатъ или чиновникъ тѣ гледаха като на крадецъ и разбойникъ. На думитѣ имъ не вѣрваха и ги търпѣха, докато се прѣпълни чашата. Българскиятъ народъ е търпѣливъ и затова много е страдалъ и пма да страда.

Въ годинитѣ прѣди войнитѣ царьтъ и любимцитѣ му величаяха България и я правиха ту Белгия, ту Прусия, ту Япония на Балканитѣ, докато я скараха съ всички тѣ ѝ съсѣди и я хвърлиха въ война съ цѣлия свѣтъ.

Въ 918 год. дойде дългоподготвениятъ отъ Фердинанда и сподвижницитѣ му погромъ. Границитѣ на България се намалиха, голѣми контрибуции ѝ наложиха, и тежка стопанска и икономическа криза притисна страната. Всѣки търсѣше изходъ изъ тежкото положение и дирѣше виновницитѣ, които докараха нещастието на България и теглото на българския народъ. Народьтъ се отчая и загуби вѣра въ доброто си бѫдаще, почна да блуждае и по инстинктъ да търси спасение. Въ страната настѫпиха вълнения, прѣдшествующи всѣка революция. Силна ярость обхвана градскитѣ и селски народни маси.

Настаненитѣ въ щабоветѣ на комунистическата партия адвокати, хора амбициозни и жадни за власть, доловиха този психологиченъ моментъ и се втуриха между недоволнитѣ народни маси да събират партизани, които да ги докарат на власть. Съ лъжи, залъгвания, а главно съ измами и обѣщания, че у тѣхъ е разковничето, щомъ дойдатъ на власть, за мигъ да управятъ не само нашитѣ работи, но и цѣлиятъ свѣтъ и да дадатъ всѣкиму що желае: на гладния—хлѣбъ, на голиятъ—облѣкло, на жадния — вода, на болния—здраве, на разбойника—грабежъ, на лѣнивия и мързеливия—рахатлъкъ и т. н. И всичко това се получава безъ никаква работа и трудъ! . . . Маса свѣтъ се полъга, тръгна слѣдъ тѣхъ, отъ които една часть, хора искрени и дирящи спасение, а друга — по-голѣмата — измета на обществото и всички прѣстѫпници изъ лагеритѣ на радолавиститѣ и стамболиститѣ, все изпечени хайдуци и крадци, които години сѫ кметували, лихварствували и грабили селскитѣ народни маси. Божиновци, Парцалевци и др. много изпечени радослависти и стамболовисти, не красятъ ли днесъ първитѣ комунистични редове? Не сѫ ли синоветѣ на тѣзи стамболовски кметове и депутати, притежатели по на 4—5000 декари земя, които днесъ дигатъ високо червеното знаме и утрѣ ще станатъ народни комисари?...

Българскиятъ комунизъмъ, който нѣма нищо общо съ научния социализъмъ, така засиленъ отъ хора, довчерашни най-голѣми народни изѣдници и мракобѣсници, съставлява истинска опасность за цѣла България изобщо, а въ частность за българскиятъ земледѣлецъ и дребенъ собственикъ. Затова, внимание дребни собственици и сдружени и несдружени земледѣлци! Както отъ чума се пазете отъ комунизма! Отъ онзи моментъ, отъ които той ще възтържествува въ България, отогава ще настане най-черното и грозно робство за земледѣлцитѣ. Тѣ ще бѫдатъ прѣобърнати на безправни и черни роби на градскитѣ работници и нехранимайковци. Прѣстѫпницитѣ отъ режима на радослависти и стамболовиститѣ, загнѣздили се въ първитѣ редове на комунистичната партия, ще знаятъ какъ да си отмъстятъ на васъ за опита ви да отхвърлите тежкиятъ имъ хомотъ и за дѣто днесъ ги безпокоите и искате смѣска за злодѣянията имъ. Пазете се и бѫдете на стражъ! Заклетитѣ ви врагове не се шегуватъ. Утрѣ или другиденъ комуниститѣ ще се опитатъ съ сила да изтръгнатъ властьта изъ рѫцѣтѣ ви. Сгѫстявайте редоветѣ си и не се подавайте на сладкитѣ имъ приказки, за да не бѫде кѫсно утрѣ. Примѣритѣ съ рускитѣ селени и земледѣлци сѫ прѣдъ очитѣ ви. Проповѣдитѣ на комуниститѣ въ селата приличатъ на сладкитѣ пѣсни на морскитѣ сирени, за които се разказва, че тѣ омайватъ съ пѣснитѣ си човѣка и той неволно отивалъ до брѣговетѣ на морето. Тогава сирената се изхвърляла на брѣга, сграбчвала го, отвличала го въ морскитѣ дълбини и тамъ го погубвала.

СТОПАНСКИ ОТДѢЛЪ

Г. К. Чернешковъ.

Лозарство.

3 Приготовление на мѣстото.

Една отъ много важнитѣ работи въ новото лозарство е приготовление — риголване — обръщане на мѣстото.

Съ рѣшаването да си засадимъ лозе, трѣбва да опрѣдѣлимъ нивата. Тая нива, ако е възможно трѣбва 2—3 год. да се обработва по усилено за да се прѣмахнатъ всички плѣвели — трѣви, особенно тросъка — пирея, която трѣва, прави много пакости и затруднява обработване на лозето. Мѣсто, което ще засадимъ на лозе за прѣдпочитане е да се не засѣва съ нищо, като се изорава 5—6 пѫти дълбоко прѣзъ лѣтото. Или ако се засѣе, да се засѣе съ дини, но да се копаятъ 1—2 пѫти повече и съ вдигането имъ да се изоре нивата 2 пѫти до есеньта дълбоко, като се събере трѣвата съ грапа или рѫцѣ.

Риголване значи да се разкопае разрохква земята на дълбочина 50 — 60 см. така, че горната пръсть да слѣзе долу, а долната да излѣзе, горѣ. Горния пласть пръсть, който е и най-богатия на готова храна за лозата пада тамъ гдѣто ще сѫ самитѣ коренчета и въ първо врѣме имъ дава изобилна храна. А долния пластъ богатъ, но на сурова храна, изхвърленъ на въздуха, влагата и студа се разсипва. Такава земя задържа влагата получена отъ есѣннитѣ и пролѣтни дъждове и зимни снѣгове и лозата никога не ще почувства и най голѣмата суша прѣзъ лѣтото.

На такава земя засадена младата облагородена лоза намира готова храна, сигорна влага и достатъчно въздухъ; хваща се лесно, вирѣе добрѣ, расте силно и бърже и на третата година е година да дава грозде. Лозе засадене на нериголвана земя или на плитко и лошо реголвана, лозитѣ не се хващатъ, вирѣятъ и растатъ слабо, даватъ по-кѫсно, по-малко, слабо и долнокачествено грозде и главно не траятъ дълго.

Икономия направена отъ риголването е врѣдна икономия, затова нека се засаждатъ по-малки лозя, но всѣкога на риголвано мѣсто.

Дълбочината на риголването за нашия климатъ трѣбва да е отъ 50 – 70 см.

При почви на които пръстьта подъ 40 см. е силно варовита или камениста, трѣбва да се риголва само до варовития пластъ, защото исхвърленъ той на въздуха и студа се разлага и ще врѣди на лозето; или до каменистия пластъ, защото изкаранъ на повърхностьта ще прѣчи на обработването на лозето. Риголването се извършва повечето на рѫцѣ съ лопати и мотика и само при голѣми парцели съ голѣми плугове карани отъ 5—6 чифта волове или съ мотори. Първия начинъ е по-труденъ и по-скѫпъ, но достъпенъ за всѣкиго, а втория е по евтинъ, но приложимъ само при по голѣми лозя, напр. ако се прави голѣмо кооперативно лозе. Ще се спра само на рѫчното риголване.

Риголването при стрѣмнитѣ мѣста се почва отъ долния имъ край, а при равнитѣ отъ който си искаме. У насъ се практикува на три дълбочини; на 35 до 40 см. — казва се 1 мотика и 1 права лопата; на 40—50 см. - двѣ лопати; и на 60—70 см. — 1 лопата и 2 мотики. Правитѣ лопати и при тритѣ случаи трѣбва да сѫ надани съ зенгий — кенги, за да влиза цѣлата лопата въ земята и да е по удобно на работника. Отъ къдѣто ще се почне риголването, отмѣрва се една ивица земя широка 1 метъръ съ единъ канапъ съ двѣ колчета по цѣлата страна на нивата или часть отъ нея и се изкопава ивицата на дълбочина на каквато ще риголваме, като пръстьта се изхвърля на напрѣдъ, на слога. Отмѣрва се втора ивица, сѫщо 1 м. широка. При първия начинъ — дълбочина 35—40 см. единъ работникъ съ мотика влиза въ изкопания трапъ и тегли пръстьта на изорания пласть на ивицата. Слѣдъ него двама работници съ прави лопати копаятъ по направление на трапа, единъ до другъ, слѣдоищия пласть пръсть и я хвърлятъ върху сринатата съ мотиката пръсть Пръстьта, която пада отъ лопатитѣ имъ не се изрява, а си остава на мѣстото. Слѣдъ това отбѣлѣзва се друга ивица, копае се по сѫщия начинъ и се хвърля въ новооткрития трапъ и т. н., докато се риголва цѣлото мѣсто. Това реголване се нарича погрѣшно, «на 50 см.», но фактически при най-голѣмо внимание и усилие е на 40 см., а при наемни работници и на 35 см. мѣрено на здравата земя. Сега се плаща на декаръ 500 — 600 лв. Вториятъ начинъ на 40 — 50 см. — «двѣ лопати» се практикува редко и обикновене, когато се риголва неорана нива. При него, вмѣсто съ мотиката да се копае горния пласть, копае се съ права лопата и падналата пръсть отъ нея се изхвърля съ крива лопата. Третиятъ начинъ е най-труденъ и скъпъ, но най-добрия и се извършва отъ всички сериозни лозари. При него

ФОНДЪ „Земледѣлска защита“.

Доброволни помощи, постѫпили отъ 1-й до 9-й брой включително 4907 лв.. На окр. събрание на 5 декемврий т. г., въ гр. Плѣвенъ.

Внесли за фонда:

1. Григоръ Иванъ Бояджиевъ, с. Б. Карагачъ 1050 лв.; 2. Крумъ Поповъ, с. Левски 50 лв.; 3. Кочо Нешковъ, с. Ракита 15 лева; 4. Радоя Данчевъ, с. Ракита 25 лв.; 5. Георги Ив. Кожухаровъ, с. Ракита 50 лв.; 6. Цоко Г. Пашалиевъ, с. Бѣленци 20 лв.; 7. Град. Земледѣл. Дружба, гр. Луковитъ 50 лв.; 8. Василъ Велчевъ, гр. Луковитъ 10 лв.; 9. Иванъ Пеловъ, гр. Луковитъ 10 лв.; 10. Хино Христовъ, гр. Луковитъ 100 лв.; 11. Димитъръ Пановъ, гр. Луковитъ 10 лв.; 12. Илия Н. Лѣсичковъ, с. Карлуково 10 лева; 13. Лако Иванов, с. Карлуково 5 лв.; 14. Маринъ Иончевъ, село Блъсничево 25 лева; 15. Цвѣтко Кръстевъ, с. Жгленъ 5 лева; 16. Христо Ив. Врачкинъ, с. Жгленъ 15 лв.; 17. Стоянъ Таковъ, с. Жгленъ 15 лв.; 18. Христо Сѫйковъ, с. Жгленъ 10 лв.; 19. Динко Ангеловъ, с. Жгленъ 10 лв. 20. Ненчо Убриновъ, с. Бѣжаново 50 лв.; 21. Краю Недевъ, с. Бѣжаново 20 лв.; 22. Тодоръ Радевъ, с. Бѣжаново 25 лв.; 23. Иванъ Иоловъ с. Бѣжаново 10 лв.; 24. Гено Лаловъ, с. Бѣжаново, 15 лв.; 25. Дако Сѫлевъ, с. Бъркачъ, 5 лв. 26. Иото Владовъ, с. Бъркачъ 5 лв.; 27. Никола Стоевъ, с. Бъркачъ 5 лв.; 28. Р. Д. Бояджиски, с. Бъркачъ 5 лв. 29. Радю Андрѣевъ, с. Бъркачъ 5 лв. 30. Петко Иотовъ, с. М. Брѣстница 5 лв.; 31. Димитъръ П. Нейковъ, с. Г. Брѣстница 5 лв.; 32. Борисъ Банчевъ, с. Пом. Лѣшница 5 лв. 33. Дружбата, с. Пом. Лѣщница 30 лв.; 34. Денчо Найденовъ, с. Лѣсидрѣнъ 10 лв. 35. Димитъръ Коновъ, с. Мал. Желѣзна 10 лв.; 36. Георги Вутевъ, с. Батулци 10 лв.; 37. Окол. Началникъ, гр. Тетевенъ 20 лева; 38. Никола Н. Велевъ, с. Добрѣвца 5 лв.; 39. Мито Тодоровъ, с. Крета 50 лв.; 40. Вълрбанъ Аневъ, с. Крета 5 лв; 41. Тончо Ваневъ, с. Крета 5 лв.; 42. Найденъ Цанковъ с. Гигенъ 20 лв.; 43. Мьгорска Земледѣлска Дружба 10 лв.; 44. Борисъ Пашевъ с. Новачечи 5 лв. 45. Георги Фидановъ, с. Лозица 10 лв.; 46. Кулно водска Земледѣлска Дружба 20 лв.; 47. Василъ Найденовъ, с. Мечка 5 лв; 48. Петръ Русеновъ, с. Прѣсяка 25 лв.; 49. Ст. А. Тепавски, с. Владиня 20 лв.; 50. Петръ П. Нанковъ, с. Владиня 5 лв.; 51. Кръсгю Найденовъ с. Владиня 5 лв.; 52. Петръ Коновъ, с. Владиня 5 лв.; 53. Кучу Стояновъ, с. Владиня 25 лв.; 54. Иванъ Кировъ, с. Владиня 20 лв.; 25. Енчо Мариновъ, село Владиня 5 лв,; 56. Иванъ Барабански, с. Зълково 10 лева; 57. Велчо Дочевъ, с. Зълково 10 лв.; 58. Симеонъ Блажевъ, с. Новачене 100 лв.; 59. Борисъ Н. Пашевъ, с. Новачене 10 лв.; 60. Енчо Еневъ с. Новачене 5 лв.; 61. Дамянъ Ганчевъ, с. Новачене 25 лв.; 62. Алек. П. Милиновъ с. Новачене 10 лв.; 63. Тодоръ Русевъ с. Новачене 5 лв.; 64. Григоръ Кръстевъ, с. Новачене 5 лв.; 65. Лазаръ Ивановъ с. Новачене 2 лв.; 66. Павелъ Атанасовъ с. Новачене 5 лв.; и 67. Радювенска Земледѣл. Дружба 100 лева.

Събрани всичко до сега—7164 лева

се изкопава първия трапъ на 60 см. Тукъ сѫ нужди за всѣка група 6 души, отъ която 1 съ мотика, 4 съ прави лопати и 1 съ крива лопата. Слѣдъ изкопаване на първия трапъ отбѣлѣзва се ивица широка 1 м. Тоя съ мотиката влиза въ трапа, като копае изорания пласть на ивицата и едноврѣменно дърпа — свлича пръстьта въ трапа. Слѣдъ него, двамата, съ прави лопати, по направление на трапа единъ до другъ копаятъ съ правитѣ лопати слѣдващия пласть земя и я хвърлятъ въ трапа върху свлѣчената съ мотиката пръсть. Слѣдъ тѣхъ върви тоя съ кривата лопата, като събира и изхвърля пакъ въ трапа падналата пръсть отъ правитѣ лопати. Слѣдъ него вървятъ послѣднитѣ двама съ прави лопати копаятъ слѣдеищия пласть земя, като я хвърлятъ сѫщо въ трапа върху изхвърлената пръсть отъ по-първитѣ. Падналата пръсть отъ тѣхнитѣ лопати не се изхърля, а си остава на мѣстото.

По тоя начинъ се зарива първи трапъ и се получава новъ широкъ 1 метръ и дълбокъ отъ 60—70 с. м., мѣрено на здравата земя. Отбѣлѣзва се нова ивица, копае се по сѫщия начинъ и се изхвърля въ новооткрития трапъ и така нататъкъ, до като се ориголва цѣлата нива. Такова риголване днесъ струва отъ 800 — 1000 лева 1 декаръ. Лозя засаждани на така риголвано мѣсто, пущатъ силни и много корени, растатъ буйно и даватъ много и при сушави даже години, сочно и качественно грозде.

Повтарямъ, селяни, садете лозята си само на така риголвани мѣста, за да имате добри трайни и доходни лозя. Икономията при риголването е само въ врѣда за лозето и лозаря.

Обикновенно риголването се извършва есѣнно врѣме и при благоприятни зими и презъ зимата. Рано презъ есѣньта риголваното мѣсто измръзва — разсипва се пръстьта му отъ студоветѣ и се добрѣ напоява отъ дъждоветѣ и снѣга. Късно презъ пролѣтьта трѣбва да се избѣгва риголването. При риголването трѣбва да се контролиратъ работницитѣ, за да го извършватъ на уговорената дълбочина и правилно.

Да се заравнява мѣстото още при самото риголване, или специални работници да заравнятъ добрѣ мѣстото съ мотики.

Крумъ Поповъ.

Трудовата повинность въ Плѣвенско.

Спомнятъ си нашитѣ читатели какъ прѣдставителитѣ на всички стари политически партии и тѣзи на комуниститѣ въ Плѣвенския окрѫгъ експлоатираха съ настроението на населението по въпроса за трудовата повиность. Нито въ едно село, поне единъ отъ кръчмаритѣ, тузоветѣ или отъ „трудящитѣ" се комунисти нѣмаше, който да не се нахвърля най яростно противъ трудовата повиность, како я прѣдставляваше за народенъ бичъ, ангария и пр. Селското население, а така сѫщо и градското отъ Плѣвенския окрѫгъ, пъкъ и това отъ цѣла България, е потънало въ мизерия отъ калъ и нечистотии; отъ липса на удобни и хигиенични обществено-културни здания. Нуждата отъ удобни пѫтища, въпрѣки, че политическитѣ противници на Землед. Съюзъ я добрѣ съзнаватъ, по чисто партиенъ егоизъмъ, не му сътрудничатъ за приложението на тази истинска народо-полезна работа. При все това, не успѣ нито тѣхната демагогия, нито тѣхната неприязненость къмъ въвеждането на трудовата повинность. Населението, за което въ началото бѣше непонятенъ начина на приложението на трудовата повинность, наистина се отнасяше съ извѣстно недоумѣние къмъ нея, обаче, когато разбра, че по приложението на трудовата повинность правителството го оставя съ развързани рѫцѣ — общинскитѣ съвѣти сами да нареждатъ — ние виждаме възхищението, съ което се подканя за прилагане на трудовата повинность. И наистина, нѣма вече нито едно отъ по-идейно издигнатитѣ села въ Плѣвенски окрѫгъ, кѫдѣто да не е пристѫпено къмъ приложението на трудовата повинность. Днесъ вече ние можемъ да наброимъ повече отъ 50 села, които, благодарение на нея сѫ се сдобили съ по 2—3 добрѣ поправени и шосирани улици, съ чешми, а нѣкѫдѣ, както е въ с. Жгленъ — съ величественъ мостъ, който, ако би се правилъ съ готови пари, както нашитѣ досегашни тузове, прѣдприемачи и „трудящи" другари искаха и знаеха, че се правятъ, щѣше да струва на държавата единъ и половина милиона лева. Ние не се съмнѣваме, а сме напълно увѣрени, че нѣма да се минатъ 2 г. откакъ въпроса за трудовата повинность е разрѣшенъ отъ Земледѣлския Съюзъ, и цѣлия нашъ край ще се види напълно подреденъ и облагодѣтелствуванъ отъ нея. Изключения, сигурни сме, че ще има само въ нашитѣ „комуни", кѫдѣто се пѣе денонощно пѣсеньта на труда, но той—труда, самъ какво е и дѣ е — не се знае. Ясенъ примѣръ за това може да ни послужи центра на тѣзи комуни—Плѣвенъ. Въ града, който се управлява вече цѣла година отъ комуниститѣ, главнитѣ му улици, кѫдѣто не само се разхождатъ по тѣхъ „другаритѣ и другаркитѣ", но и по които става непрѣкѫснато търговского движение: коля и файтони, каруци и пр. просто сѫ обърнати на гробници. Нито единъ файтонъ или кола вече не може да прѣмине, било празенъ или пъленъ прѣзъ тѣхъ, съ рискъ да не се счупи. Комунистическиятъ общински съвѣтъ не хае; той трудова повинность не познава и ако има такава, той пъкъ не я познава. Той знае само да обира труда на занаятчиитѣ, търговцитѣ и земледѣлцитѣ отъ Плѣвенъ, да хрантути цѣла сюрия службогонци-комунисти, като създава нови и нови длъжности около общинската трапеза и по този начинъ да гледа съ Нероново хладнокръвие погинването и разсипването на града, а въ това врѣме работата по селата, кѫдѣто „дружбашитѣ" управляватъ, трееѣ и събаря всичко гнило и поругено; прѣсушава блата, урежда водопроводи и кладенци и издига селото въ всѣко отношение. Примѣритѣ съ Дѫбникъ, Ясенъ, Гривица, Левски, Бълг. Карагачъ и десетки още села около Плѣвенъ, не се забѣлѣзватъ отъ „другаритѣ-комунисти". Тѣ сѫ противъ дружбашитѣ, тѣ не могатъ да бѫдатъ и за трудова повинность.

На бѣдствието на народа плодъ отъ това бездѣйствие, тѣ гледатъ като „спасение на пролетарията". Врѣме е отъ страна на всички съзнателни селяни и граждани въ Плѣвенско, които иматъ най-ясния примѣръ за дѣятелностьта на комуниститѣ, като управници, да се отърсятъ отъ заблуждението, което сѫ успѣли да всадятъ „другаритѣ" отъ Плѣвенъ; врѣме е да разберать добрѣ своитѣ интереси и се наредятъ подъ знамето, което ги защищава, а това знаме не може да бѫде на *лъже-трудящитѣ* се „другари", нито онова на кръчмаритѣ, тузоветѣ и чорбаджиитѣ отъ селата. Това знаме е и ще си остане — *знамето на тѣхния трудъ, на тѣхното богатство — знамето на сдруженитѣ земледѣлци.* Отъ него само тѣ могатъ да чакатъ своята защита, своето „спасение. Само то е, което дава всички онѣзи мѣроприятия, които сѫ насочени да намалятъ нещастията и несгодитѣ на истински трудящия се земледѣлецъ; да му създадатъ единъ сносенъ, спокоенъ и щастливъ животъ. Крайно врѣме е да се разбере всичко това и да се зароботи за духовното и политическо съзнание съ сѫщия ентусиазъмъ, както този що проявяваме за приложението на трудовата повинность,

София, 27.XI. 1920 г.

ПЛѢВЕНСКА
Околийска Земледѣлска Дружба
№ 54
7 декември 1920 год.
гр. Плѣвенъ.

ТВ. БЪРЗО
Окрѫжно
До г. Прѣдседателя на Земл. Дружби.

П. Г.

Извѣстява Ви се, че на 19 декември т. г. се свиква Околийско събрание въ гр. Плѣвенъ, съ дневенъ редъ:

1) Провѣрка на редовнитѣ дружби;
2) Провѣрка на протоколи държани отъ дружбитѣ и не изпълнени отъ господа Министритѣ;
3) Даване отчетъ отъ анкетната комисия по клона Нар. магазинъ
4) Вземане рѣшение съ резолюция за държанието на нашитѣ депутати и Министри спрѣмо дружбитѣ и
5) Разни

Поканватъ се всички дружби да изпратятъ полагаемото се число делегати. Събранието ще се състои въ салона на хотелъ „Борисъ"— сърь-пазарь.

Съ другарски поздравъ:
Прѣдседатель: Н. ЦОНЕВЪ
Касиеръ-дѣловод.: П. АТАНАСОВЪ.

Окрѫжното

събрание на 5 декем. н. г.

На 5 т. м. въ гр. Плѣвенъ, въ салона на читалището „Съгласие", се състоя окрѫжно събрание на сдруженитѣ земледѣлци отъ Плѣвенски окрѫгъ. Присѫтствуваха делегати почти отъ всички дружби на окрѫга, на брой повече отъ 1000 души. Присѫствуваха и г. Министра на Земледѣлисто— Ал. Обовъ, народнитѣ прѣдставители Ив. Пандовъ, Гр. Бояджиевъ и П. Таковъ и Главния секретарь на Вѫтрѣшното Министерство г. Крумъ Поповъ. Осталалитѣ депутати отъ Плѣвенския Окрѫгъ не присѫтствуваха, понеже сѫ имали служена работа въ Софая. Събранието се откри отъ г. Министръ Обовъ, който въ 3—4 часова рѣчь обрисува външното и вѫтрѣшно положение на страната и очерта бѫдащитѣ реформи на правителството, главно въ областьта на земледѣлието. Рѣчьта бѣ много силна и добрѣ аргументирана, често прѣкѫсвана съ бурни рѫкоплѣскания. Слѣдъ г. Оббовъ, присѫтствующитѣ народни прѣдставители и г. Кр. Поповъ, като бивше к. дѣловодитель на Окрѫж. дружба, дадоха отчети, които бѣха удобрѣни отъ присѫтствующитѣ. Слѣдъ това станаха дълги разисквания, въ които присѫствующитѣ делегати отправиха много запитвания по разни въпроси, на които отговаряха и даваха разяснения г. Министра, депутатитѣ и Кр. Поповъ. Въ събранието царѣше пълна искренность и другарство. Много въпроси бѣха разяснени на делегатитѣ и много заблуждения, пущани напослѣдъкъ нарочно отъ нашитѣ противници, бидоха разпръснати. Всички делигати си отидоха доволни отъ обясненията на г. Министра и нар. прѣдставители, и съ по-голѣма вѣра въ свѣтлото бѫдаще на Земл. Съюзъ, за бѫдащето и прѣуспѣването, на което тѣ сѫ готови да дадътъ безгранична подкрѣпа на водителитѣ му и всички жертви за тържеството на прокламиранитѣ идеи на Сдружена Здмледѣлска България. Отрадно впечатление правѣха присѫтствующитѣ: все млади, будни, интелигентни и ентусиазирани синове на земледѣлци отъ Плѣвенско. Къмъ края на засѣданието гласувани бѣха нѣколко резолюции, между които и слѣднитѣ:

„Сдруженитѣ земледѣлци отъ Плѣв. окрѫгъ, събрани на окрѫжно събрание на 5 т. м. въ гр. Плѣвенъ, като изслушаха отчетитѣ на Министра Ал. Оббовъ и нар. прѣдставители на плѣв. колегия, и като взеха прѣдъ видъ трудноститѣ, които срѣща правителството отъ страна на опозиционнитѣ партии, които въ злобата си къмъ съюза и неговото дѣло на възраждане на България и освобождаването на трудящия се селски народъ отъ грабителитѣ му и демагозитѣ изъ срѣдата на политическитѣ партии, изказва дълбоката си признателность къмъ всички министри и народ. прѣдставители отъ З. П. Група, който съ самоотверженость и стоицизъмъ отстояватъ на бѣснитѣ атаки отъ лѣво и дѣсно. Събранието ги поздравлява за безукоризнената имъ дѣйность и имъ пожелава още по-свѣтли борби, догдѣто затържествува напълно правдата и реда въ тази нещастна страна. Канятъ се всички сдружени и несдружени земледѣлци отъ окрѫга и цѣла България, да сгѫстятъ бойнитѣ си редове и не допущатъ нито за моментъ разколебание между тѣхъ. Нека всѣки съ ентусиазъмъ и идеализъмъ се отдаде на святого земледѣлско освободително дѣло, на пукъ на прѣстѫпнитѣ му врагове! Нека замръква и осъмва съ сигурната вѣра въ този успѣхъ. Да живѣе Земледѣлския Съюзъ и неговитѣ избраници!"

По случай побѣдата на земледѣлцитѣ въ Югославия на депутатскитѣ избори на 28 м. м., взе се рѣшение да се поздравятъ водителитѣ на сръбскитѣ земледѣлци, Д-ръ Радичъ и Д-ръ Аврамовичъ, както и самитѣ сдружени земледѣлци въ Сърбия, Хърватия и Славония, съ слѣдната телеграма.

„Плѣвенската Окрѫжна Земл. Дружба, основателка на Земледѣлския Съюзъ въ България, е горда и щастлива да поздрави младитѣ свои сдружени другари — земледѣлци отъ Сърбия, Хърватско и Славония, по случай величествения имъ успѣхъ въ законодателнитѣ избори на 28 м. м. Сдруженитѣ земледѣлци отъ България, пращайки имъ този поздравъ, изказватъ благопожелание за още по блѣскави побѣди за крайното тържество на общитѣ ни идеали. Въ този успѣхъ тѣ не само, че виждатъ избавлението на поробеното селячество въ България и Югославия, но и тѣхното помиряваое и побратимяване".

Резолюцията ще бѫде изпратена чрѣзъ „Земледѣлско Знаме".

Дневни новини.

Краль Константинъ, изпъденъ отъ съглашенцитѣ, ще се завърне въ Гърция и отново ще се покачи на прѣстола. Това ще застави съглашенцитѣ, които поддържаха Венизелоса и за неговъ хатъръ увеличиха прѣкомѣрно Гърция, да ревизиратъ договора за отстѫпенитѣ ѝ земи. Ако събитията се развиватъ все така, вѣроятно е Смирна да се даде на турцитѣ, а Тракия — да се повърне отново на България.

Въ станалитѣ на 28 м. м. депутатски избори въ Сърбия, земледѣлската партия е получила 93 депутатски мѣста. Този резултатъ е изплашилъ сръбскитѣ управници, които веднага се разпоредили, водителя на земледѣлцитѣ — Радичъ, да бѫде освободенъ отъ затвора. Радичъ е билъ осѫденъ на затворъ по сѫшитѣ причини, както Стамболийски у насъ. Радичъ, вѣроятно, ще бѫде министъръ и земледѣлцитѣ въ Сърбия ще дойдатъ на власть. Това ще разчисти пѫтя на едно искрено и пълно сближение между България и Югославия.

Българитѣ отъ Македония въ избоританъ на 28 т. м. въ Сърбия отъ умраза къмъ сърбитѣ сѫ гласували за комуниститѣ и републиканцитѣ. Това е вбѣсило сръбскитѣ патриотари, които за отмѫщение, сѫ усилили терора въ Македония.

Въ сѫбота 11 т. м. (28 ноември, старъ стилъ) е праздника „Освобождение о на гр. Плѣвенъ". Тоя день е утановенъ за мѣстенъ праздникъ.

Прѣзъ миналитѣ години всички наредби по това праздненство сѫ възлагатъ и изпълняватъ отъ Кметството. Сега, обаче, тази грижа е поета отъ Граждански Комитетъ, защото сегашното Кметство — прѣдставителя на тукашната общинска власть— се е оказалъ чуждъ на Българския Националенъ духъ и отказва да вземе въ това праздненство, каквото и да било участие.

Гражданскиятъ Комитетъ се е обърналъ до Окр. Управление, да разгласи това на гражданството, и на всички шеф ве на учрѣждения, да присѫтствуватъ на панахидата, която ще се извърши въ сѫбота сутриньта, въ църквата на Мовзолея.

Дисциплинарната комисия при Окрѫжния сѫдъ на 4 того разгледа дисциплинарното дѣло на Петръ Кокилевъ, бившъ директоръ на мѫжката прогимназия въ гр. Плѣвенъ. Слѣдъ три часово разискване и съвещание на сѫдиитѣ, признаха го за виновенъ по по всички обвинителни пунктове и му се наложи наказание по чл. 86 буква ж. уволнение за 1 година отъ учителство.

Въ слѣдния брой ще изложимъ обвинителнитѣ точки, една отъ които е, че е присвоилъ 18 кубика дърва, безъ да е ималъ право за това.

ОРГАНИЗАЦИОННИ

На 19 дек. н. г. Плѣвенската Окол. Дружба ще има околийско събрание.

Нар. Прѣдставитель г-нъ Ив. Пандовъ на 8 т. м. е далъ отчетъ на избирателитѣ си въ Пордимъ, Пелишатъ и Владиня.

Събранията му сѫ били добрѣ посѣтени и изслушвани.

Обявление.

Дирекцията за Стопански Грижа и Обществена Прѣдвидливость съобщава на Земледѣлскитѣ Синдикати, Кооперации и селскитѣ общини, че тя разполага съ разполага съ обувки, изработени отъ юфтъ и гьонъ, хубава и здрава изработка, които продава на населението по цѣни:

1) Мѫжкитѣ по 180 л. чифта;
2) Женскитѣ по 175 л. чифта;
3) Дѣтскитѣ и юношескитѣ отъ 140 до 160 лева чифта (споредъ голѣмината). Синдикатитѣ, Кооперациитѣ и общинитѣ, могатъ да получатъ отъ тия обувки, като изпратятъ приемчикъ съ нуждната сума за да ги получи.

Ако ли желаятъ да имъ се проводятъ направо отъ Дирекцията, то да изпратятъ писменно искане съ обозначение колко и какви обуща искатъ заедно съ нуждната сума, включително и разноскитѣ по амбалажъ и експедирането имъ.

Отъ дирекцията за С. Г. О. П.

Д-ръ ДИМО ЛѢСИЧКОВЪ
ПЛѢВЕНЪ.
Приема болни по вѫтрѣшни и венерически болести
Улица 127 а, № 4 До модерния кинематографически театръ.